

Landbruget og Sabotagen —

Landmændene maa ogsaa være med!

Det har ofte knebet med Landmændenes Forstaaelse af Sabotagen. Rent umiddelbart har man paa Landet saa stor Kærlighed til *Tingene* og *Værktøjet*, at man ikke kan tænke sig en forsættelig Odelæggelse deraf — i Modsætning til Byboen, der fra Maskintekniken er fortrølig med, at Ting let og hurtigt erstattes med nye.

Det har derfor været nødvendigt at føre en Forsvarstale overfor danske Landmænd, naar man skulde gøre dem begribeligt, at Sabotagerne var *de danske Soldater* — og at det var dem, der havde størst Andel i, at Danmark atter var ved at vinde sit Navn tilbage igen blandt de frie Nationer.

De sidste Maaneders Udvikling har imidlertid stillet danske Landmænd overfor en ny Situation. I Jylland har Tyskerne eksproprieret saa meget Jord og saa mange Huse, at man mange Steder frygter Landbrugets Odelæggelse for mange Aar fremover, og i disse Sogne begynder man nu at forstaa Værdien af den øjeblikkelige og direkte Modstand.

Hestesabotagen.

Særlig slaaende er dette kommet til Udtryk i *Hestesabotagen*. Rundt om i Danmark har der desværre vist sig at være mange Bønder, der ikke kunde staa for Tyskernes flotte Lejetilbud for Heste og Vogne — helt meningsløse Priser, som det danske Samfund jo skal betale — og disse kortsynede Materialister har i den senere Tid ofte fundet deres Heste døde om Morgenen — forgiftede af unge Patrioter. Og den, der kender Bondens Følelser overfor Heste, vil vide, at det ikke har været let for de ukendte Bønderkarle at forøve denne Sabotage. En rent ud skræmmende Virkning har det dernæst haft, naar den lokale Hesteforsikring er begyndt at ekskludere dem, der lod deres Heste arbejde for Tyskerne!

Har Sabotagen mest været Byboernes Kampform, saa tvivler vi ikke om, at Landboudommen uden Betænkning vil melde sig til den endelige Befrielseskamp, naar den om nogle Uger eller Maaneder bryder ud her i Landet.

Den brændte Jords Politik.

Landboudommen vil gøre det, fordi det er i Overensstemmelse med gammel dansk Tradition, men den vil ogsaa faa Brug for at kaste alle sine Kræfter ind i Kampen — fordi vi endnu har tilgode at stifte Bekendtskab med et Sabotageforsøg, der overgaar alt, hvad vi hidtil har oplevet her i Landet, nemlig *den brændte Jords Politik*, som Tyskerne vil praktisere, naar de trækker sig ud af Landet.

Den Dag, da Tyskerne giver deres Folk Ordre til at nedskyde danske Heste og dansk Kvæg og afbrænde danske Gaarde og Hus-

mandssteder, mens de trækker sig ud af Landet, Sogn for Sogn — den Dag kommer den store Prøve for dansk Ungdom, baade fra By og Land, da skal det vise sig, om der trods hele det officielle Danmarks Mangel paa Kampvilje, viser sig tilstrækkeligt af Mod og Kraft hos dem, der i Dag er ukendte Navne.

Vi tror det, og vi tror, at Landbo og Bybo vil finde hinanden i den Kamp, saa den Mistillid, som i disse Aar — med Rette eller Urette — er opstaaet mellem de to Parter — paa det kraftigste bliver modvirket i fælles Handling.

Ungdomssamvirket

DU's Stilling en

De danske Ungdomsforeningers Sammenslutning, Dansk Ungdomssamvirke, indtager en mere og mere besynderlig Stilling. I 1940 da det gjaldt om med Tale og Oplysning at tilbagevise Fjendens Forsøg paa at nazificere den danske Befolkning, var DU's Stilling klar og god. Men nu, hvor de dyre Ord om at staa Vagt om Friheden og Selvstændigheden skal omsættes i Handling bliver Tonen en anden. Nu synes Ungdomssamvirket mest optaget af at kvæle Ungdommens Offervilje og Kampmod. DU placerer sig i Dagens Strid med følgende Meddelelse til Tillidsmændene:

»Det svirrer for Tiden med Rygter om illegale Gruppetannelser og lignende. Hvor meget sandt der er i Rygterne, er det selvfølgelig umuligt at vide noget om, men der er paa denne Baggrund god Grund til at advare mod at give sig i Lag med ukendte Personer, der møder med mere eller mindre forblommede Planer. Det Sammenhold om *danske* Synspunkter og *danske* Værdier, som er skabt i disse Aar, skal ikke kunne søndres af hverken Fantaster eller Provokatorer.«

Man vil maaske efter Krigen prøve at bortforklare denne Meddelelse og hævde, at man ikke advarede mod den egentlige Frihedskamp, men kun mod Amatører og tyske Provokatorer. Men trods den lidt tvetydige Form, kan der vist desværre ikke være Tvivl om, hvad Hensigten er: direkte at advare Danmarks Ungdom mod aktiv Modstand. Dette bekræftes ogsaa ved et paa samme Maade udsendt Foredrag af Statskonsulenten for Ungdomsskolerne, Johs. Novrup, hvori det bl. a. hedder: »Hvis man mener, at det danske Folk trænger til at blive stillet Ansigt til Ansigt med Lidelsens — og Hadets og Gengældelsens — Afgrunde, saa er Sabotagen sikkert en rigtig Vej at gaa. Er man derimod af den Opfattelse, at Had er en Forbandelse, ikke blot for den det rettes imod men i endnu højere Grad for de hadende selv saa vil man ikke gaa den Vej.«